

hebben aan de wedstrijd deelgenomen

ze hebben ze weer alle vijf
(vervolg)

de drie kinderen gingen
aan de noorderkant van de brug staan
de ouders & de twaalf andere
volwassenen
aan de zuiderkant

lucas stond al
met zijn plakkaat omhoog gereed

wonder hoe ingetogen de kinderen
keken

toen was het zover
het teken werd gegeven

was het al stappend?
was het al dansend?

je kon het niet uitmaken
in ieder geval echt stralend van
glimlachend geluk
kwam klara plank voor plank
over de zeven cijfers van haar voorbije
kindertijd

hoe blij werd zij na ons gelukwensend
handgeklap
niet door haar ouders gezoend?

daar kwamen de buschauffeurs
ludo & jef
met de draagstoel aangedragen
als een prinses nam ze daarop plaats
& werd ze de tuin rondgevoerd

bij elk kruispunt mocht ze wijzen
welke weg moest worden ingeslagen
ze was nu toch groot meisje hé?
& mocht voortaan zelf de richtingen

bepalen
die ze wou inslaan

lucas regelde daarbij alweer het verkeer

het was de eerste keer
van hun loopbaan
dat ludo & jef
zonder brandstof reden

hadden ze hiervoor wel een rijbewijs?
vroeg mieke hen olijk
de volgende keer zou zij
haar zeven-jaar-zegen krijgen
& onder het verhaal
van brood & wijn
van haar ouders
haar eerste communie ontvangen

de kinderen van viersel noemen dat
hun "eerste communie zonder kadokes"

wat zijn we telkens blij
zo'n jonge kinderen
al te mogen inwijden
in de blijde boodschap
& vertrouwd te maken
met degene die ze gebracht heeft:
jesus de zaligmaker

weet je wat de moeder vertelde
over wat haar dochter haar onlangs had
toevertrouwd?

weet gij moeke
dat onz' juffrouw & ik
de twee enigen zijn van onz' klas

die nog geloven in jesus?

LUC VERSTEYLEN

540

Jeruzalem (vervolg)

De enige vreemdeling in Jeruzalem

Iemand die in een nieuwe situatie terechtkomt en dus van niets weet, niet op de hoogte is van wat er in de nieuwe omgeving plaatsheeft of van de gebruiken die daar gelden, kan te horen krijgen: 'Ben jij dan de enige vreemdeling in Jeruzalem?' Het laatste woord kan vervangen worden door een andere aardrijkskundige plaats of sociale situatie.

Deze uitdrukking komt letterlijk uit een verhaal dat alleen Lucas vertelt in het laatste hoofdstuk van zijn evangelie. Na de dood van Jezus 'gingen twee van de leerlingen op weg naar een dorp dat Emmaüs heet en zestig stadië van Jeruzalem verwijderd ligt. Ze spraken met elkaar over alles wat er was voorgevallen. Terwijl ze zo met elkaar in gesprek waren, kwam Jezus zelf naar hen toe en liep met hen mee, maar hun blik werd vertroebeld, zodat ze hem niet herkenden. Hij vroeg hun: "Waar loopt u toch over te praten?" Daarop bleven ze somber gestemd staan. Een van hen, die Kleopas heette, antwoordde: "Bent u dan de enige vreemdeling in Jeruzalem die niet weet wat daar deze dagen gebeurd is?"

Jezus vroeg hun: "Wat dan?" " (Luc. 24,13-19) Daarop vertellen de twee over de vreemde gebeurtenissen sedert de dood van Jezus, vooral dat zijn graf leeg was en dat engelen aan een paar vrouwen gezegd zouden hebben dat hij leefde.

Jeugdzonde
Beschouw het als een jeugdzonde

Sommige kunstenaars of wetenschappers worden niet graag herinnerd aan werkstukken of geschriften uit hun beginperiode. Dan zeggen zij vergoelijkend: 'Beschouw het als een jeugdzonde'.

Misschien komt het woord, maar dan in overdrachtelijke zin, uit een psalm. De psalmist richt zich tot God:

'Denk aan uw barmhartigheid, HEER,
aan uw liefde door de eeuwen heen.
Denk niet aan de zonden uit mijn jeugd,
maar denk met liefde aan mij
en laat uw goedheid spreken, HEER.' (Ps. 25,4-7)

Jezus
'Djiezies!'

Men gebruikt de Engelse uitspraak van 'Jezus' vooral als een kreet, een uitroep: 'Djiezies!'. Nog meer in het Engels verletterd is 'G-sus' de merknaam van jeanskleding. Dat gaat uiteraard, maar totaal onbewust, terug op de Bijbelse naam 'Jezus'.

Volgens Matteüs' verhaal over de kindsheid van Jezus moest Jozef, en volgens het verhaal van Lucas moest Maria haar kind de naam 'Jezus' geven. 'Jezus' is de Grieks-Latijnse weergave van het Hebreeuwse 'Jesjoea' ('Jahwe is redding'). Verwijzend naar die naam, voegt de engel in Jozefs droom eraan toe: 'Geef hem de naam Jezus, want hij zal zijn volk bevrijden van hun zonden'. (Mat. 1,21b)

(Wordt vervolgd)

BART MESOTTEN

Johan Kelders

Afstand

„Kan ik erbij?“
„Oké“, mompel ik.
Er is plaats zat. Ik heb de hele wagon voor me alleen.
Mijn nachtmaat doet de rugzak af en klimt naar binnen.
Het is een vrouw.
„Koud“, mompelt ze.
Ik heb geen zin om te praten en reageer niet.
„Jij praat niet met me“, snauwt ze.
Het is een Duitse zo te horen.
„Ik ben moe, drie nachten niet geslapen.“
Ik wijs naar de wallen onder mijn ogen.
Er komt een trein aangedenderd. We hoeven niks meer te zeggen.
Halverwege de nacht trekt ze een foto uit haar rugzak,
legt hem voor zich neer, valt op haar knieën en begint te bidden.
Het is een foto van een baby. Zijn roze onschuld vaagt alle rotzooi om ons heen weg.
Hij ligt in duizendvoud voor ons.
De wagon is één grote baby.
Soms stopt ze haar gebed en barst in tranen uit.
Dan is haar kennelijk iets te veel.
Als ze klaar is met haar gebed, pakt ze de foto en begint de baby te kussen.
„Vandaag precies twee jaar geleden“, snikt ze.
„Wat twee jaar geleden?“, wil ik weten. Maar ze hoort me niet.
Ze overlaadt de baby opnieuw met kussen.
„Ik heb afstand gedaan van hem“, schreeuwt ze opeens.
Ze slaat met haar vuist op de wand en krimpt in elkaar,
alsof ze de schande van haar daad niet aan kan.
De foto heeft ze losgelaten. De baby ligt voor oud vuil op de grond.
„Afstand, afstand, afstand...“, snikt ze. Ze barst opnieuw in tranen uit.
Ik leg de foto naast haar en weet geen raad met mezelf.
Ik wil wel troosten, maar ik weet niet hoe.
Elk woord is er één te veel.
Voor zoveel leed zijn geen woorden.
Ik leg mijn hand op de hare. Misschien dat ik zo kan troosten.
Maar dat wil ze niet. Ze duwt me weg.
„Afstand, afstand“, schreeuwt ze.
Ik pak mijn spullen en stap op. Dit is te veel voor me.
Voor zoveel leed zijn geen woorden.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Sinterklaas brengt niet alleen maar speelgoed en lekkernij... nee, hij durft ook wel eens ijs naar ons toe te sturen. En dat wordt hem door de boeren niet in dank afgenomen, want, zeggen ze:

**BRENGT SINTERKLAAS IJS
DAN ZIT KERSTMIS IN DE REGEN**

Want ook zij hebben liever een witte dan een natte kerst!

Wanneer het op klaasdag echt zou vriezen, zo erg dat de vorst de bekende figuren op de ruiten tekent, dan zegt men:

SINTERKLAAS HEEFT GEREDEN

Op sommige plaatsen noemt men dat verschijnsel zelfs de "vensterkenskermis".

Zondag zeven december is de feestdag van Sint-Ambrosius. Mocht het die dag te veel sneeuwen naar je zin, dan moet je een sneeuwbal in het vuur gooien en de heilige Ambrosius verzoeken de sneeuw te stoppen. Je kan zo'n verzoek zelfs heel dichterlijk uitdrukken:

**SINT-AMBROSIUS,
PATROON VAN BIJEN EN VAN SPREEUWEN
STOP NU MAAR MET WAAIEN EN MET SNEEUWEN**

Volgende week dinsdag hebben we dan de feestdag van Sint-Leocadie. Die Leocadie is, net als Sint-Barbara op 4 december, een heilige die ons de vriezeman op het lijf kan jagen. Maar wees gerust: de volksweerkunde heeft geraffineerde mid-deltjes ontwikkeld om slecht weer te bezweren, ook het vries-weer. Je neemt een vuurpot en gaat daarmee naar één of ander kapelletje. Je laat de vuurpot daar volledig uitbranden. Inmiddels moet je heel wat weesgegroetjes prevelen. Dan steek je nadien, thuis, een kaarsje aan ter ere van de heilige Leocadie. En wacht dan maar af... het vriezen zal wel ophouden.

KRISTIEN VAN ZUMMEREN